

gledajo zemljo slovensko ter sodijo potem strogo, a nepristransko, ni se nam bati, da se sodba ne bo enoglasno glasila: slovenska zemlja je izmed vseh, kar jih svet glešta, ena najlepših. Ne trebamo v dokaz navajati slavnoznanega Bleda, o katerem je neki Anglež, ki je bil malone ves svet prepotoval, rekel, da je raj sveta, da je najlepší kraj, kar jih je na zemlji videl, oziroma se, kamor se hočemo, Slovenska je povsod krasna: na Štajarskem, na Koroškem, na Kranjskem, na Primorskem, tam, kjer jo čvrsta Drava kot brhko dete pozdravlja, in tam, kjer se od nje kot silen orjak poslavlja, tam, kjer jo boža ljubka Mura, in tam, kjer jo poljublja prelestno morje. Zato beseda slovenskega pesnika ni prazna, če poje:

Slovenski svet, ti si krasan!
Ti poln nebeske si milote,
Ti poln največje si lepote,
Ti biser meni vse zemlje!

Slovenski svet, ti si krasan!
Zares nebo te je ljubilo,
Da te tako je obdarilo!
Kako bi te ne ljubil jaz?
(Dalje prihodnjič.)

Politični ogled.

Novo ministerstvo pod predsedstvom pl. Körberja še vedno ni sestavljeno. Pravijo, da je bode sestavil sedaj, ko se konča zborovanje delegacij. Nemci so odklonili, da bi dobili svojega ministra, ki bi zastopal v ministerstvu njihove zahteve. Nemci lahko odklonijo kaj takega, kajti za njih je itak dobro preskrbljeno. Novo ministerstvo bo, čeravno sestavljeno večinoma iz uradnikov, odločno nemško ter se nagibalo na levo stran državnega zbora, kjer je še nedavno divjala nemška obstrukcija. Slovani ne morejo zapati takemu ministerstvu.

V delegacijah so se češki in poljski poslanci hudo pritoževali radi izganjanja slovenskih avstrijskih delavcev iz pruske države. Ne samo da je bil vsak izgon neutemeljen, izvršil se je navadno še tudi na pruskosurov način. Delavce in njihove družine so imeli par dni zaprte, povrnitev denarja vplačanega v bolniške blagajne so jim odrekli in potem so jih gnali kakor zločince do meje. Minister vnanjih stvari, grof Goluhowski pa je opravičeval Pruse, namesto da bi odločno grajal krivično ravnanje nadutih Prusov!

Slovenski delegat dr. Ferjančič je v svojem govoru dokazoval pomankljivost naše

trgovinske politike, potrebo, da se zboljšajo trgovinska zastopstva (konzulati) v inozemstvu ter zahteval še drugo železnično zvezo s Trstom. Predvsem bi bilo potrebno, da se trgovinsko napredujoča Češka zveže z morjem. Želi, da se Bosna in Hercegovina vendar že enkrat združita s Hrvatsko ter toži, da se to samo z ozirom na Ogre ne zgodi. Ostro graja avstrijsko politiko na jugu, kjer se državi zvesti Slovani prezirajo, a za obstoj Avstrije nevarno prusasko in italijansko gibanje mirno pripušča. Vkljub vsem tem pritožbam pa je slovenski delegat nazadnje vendar izrekel, da bo glasoval za proračun vnanjega ministerstva. Slovenci smo vajeni, da poljubljamo roko tudi našim nasprotnikom!

Pred porotnim sodiščem v Milanu se vrši že več teonov velika kazenska pravda zaradi umora bančnega ravnatelja Notarbartola, čegar morilec so prišli na sled še le pred kratkim časom. Značilno je za razmere v Italiji, da so se skrivali morilci v stanovanju državnega poslanca Pallizola ter da je ta mož, ki je imel v javnem življenju veliko ugleda, vedno občeval z morilci ter bil celo — kakor kažejo razmere danes — najbrže tudi pravi provzročitelj tega umora. Značilno je, pravimo, da je ta pravda uže do danes dognala, da so skoro vsi člani sicilijanske uprave ob enem tudi člani zloglasne roparske družbe «Mafije» ter da je moral predsednik porotnega sodišča celo višje policijske uradnike zapreti radi krivega pričanja. Najznačilnejše pa je, da je moral podati celo vojni minister Mirri svojo ostavko, baje, ker je bil tudi on nekoliko zapleten v to pravdo. To so pač žalostni pojavi, ki očito dokazujejo skrajno propalost blažene Italije.

Vojska v Južni Afriki. Zadnji teden se je razširila vest, da je pal Ladysmit v roke Burov. Vendar se ta vest ni poistnila. Gotovo je le toliko, da so si Buri pridobili ravnino pri mestu, s koje se jim Angleži ne bodo več mogli dolgo ustavljeni. Ob reki Tugeli se nahaja angleški general Buller s svojo vojno ter bi rad čez reko. Ali se mu posreči, je jako dvomljivo. Na Angleškem se bojijo, da bo Buller zopet podlegel, ponekod pa hočejo vedeti, da se je to že zgodilo. — Ljudovlada Oranje, ki se vojskuje ob strani Burov, napenja vse sile, da zbere veliko vojno. Izdala je ukaz, vsled kojega mora vse pod zastavo, kar je sploh sposobno.

Dopisi.

Iz slovenjebistriškega okraja. (Volitve.) Pri volitvi za okrajni zastop iz vele-

posestva 8. t. m. smo za 2 glasa propadli. Agitacija nasprotnikov je bila takšna, kakor nikdar dosedaj. Kar se čuti nemškega in nemčurskega, bilo je ta dan po koncu. Prav s turškim nasilstvom so zadrževali in begali naše volilce in si na ta način zmago pridobili. Spravili so na volišče vse do zadnjega moža, med katerimi sta bila Strehar iz Zg. Prebukovja in Samastur, zastopnik gozdne zadruga iz Spd. Polskave najpristnejša Nemca. Zares lepo je bilo videti, na eni strani kmetski volilci, a na drugi pa vsakovrstno namešana gospoda, in med temi ta dva prej imenovana kmeta. V volilno komisijo so bili izvoljeni Stiger, Nasko in pragerski Grundner. Predsednik je bil Stiger, kateri je kratko razložil v nemškem jeziku postavna določila volitve, a na opombo g. nadkomisarja barona Müllerja bi bil moral tudi dotične točke v slovenskem jeziku razložiti. A sedaj se je pokazala nezmožnost teh gospodov, ker nobeden ni znal zahtevanega v slovensčini povedati. Videč zadrego teh gospodov, se obrne nadkomisar do našega g. Mlakarja, če bi mogoče on hotel to nalogo sprejeti, kar pa ta kratko odkloni z opombo, da je to delokrog predsednika, a če komisija ni zmožna, zakaj se da voliti. V tem obupnem položaju se jih na to usmili sam nadkomisar in razloži dotična postavna določila kolikor toliko v slovenskem jeziku.

Ko smo videli po dokončani volitvi, da smo v manjšini, nismo nikakor izgubili poguma, kajti v zavesti, da smo storili vsaki svojo dolžnost in da je za sedaj našega propada edina regulacija davka kriva, nam ne more nihče očitati, da bi spali, dočim nam je sovražnik ljuliko sejal. — Zaprisedli smo si, da je ta zmaga zadnja teh ljudi. Nadalje njim pa tudi hočemu pokazati, vsem, kateri so nam nasprotni, da mi brez njih lahko, a oni brez nas težko živijo. Zato smo sklenili, da nobeden slovenski kmet od zdaj naprej ne prestopi praga niti gostilne, niti stacune naših nasprotnikov. Edina naša gostilna je pri Petru, kjer smo doma v svoji lastni hiši. Tudi svojega narodnega trgovca imamo v osebi g. Pinterja, katerega se moramo držati in koji bo tudi nam šel povsod na roko.

H koncu si oglejmo še nekatere nasprotnike. Udovala Limavšek je očitno proti nam volila po Schärftu, kar kaže, da sta nam Limavšek in Schärft nasprotna. Istotako Petzold, sicer po osebi majhen, a v nasprotstvu do nas velik. Pa še ene osebe mi kmetje ne smemo pozabiti, katera nam pri vsaki priliki nagaja, in ta je Osimitsch (beri Ozimčič). Ze ime ti pokaže, da ga niso Tevtoni ali Cimbrji pri nas izgubili. Se ve, tudi ta je

od pečevja, znanega prebivalcem toledskim sploh po imenu Maurova glava, razprostirale so se tedaj razvaline bizantinske cerkve, postavljene še pred padom Arabov.

Po stebrih na zemlji ležečih rastlo je robidovje, med katerim je bil tu kos razbite stebrove glave, tam kamenene plošče s surovo izsekanimi, pošastnimi zmaji in grdimi podobami človeškimi.

Od cerkve ostali so dozdej le deli postranskih zidov in nekoliko razpokanih in z mahom pokritih obokov.

Sara, kateri se je dozdevalo, da jo vodi neka nadprirodna slutnja, dospelvi na mesto od brodnarja pokazano, premišljevala je nekoliko trenotkov, ne vedoč, kod bi naj šla.

Končno se je obrnila s trdnim in odločnim korakom k zapuščenim razvalinam cerkve.

Zares! Njena slutnja je ni varala.]

Danijel se ni več smejal. Danijel ni bil več oni slabi in zgrbančeni stavec; iz majhnih, v trepalnicah skritih očij švigali so mu bliski jeze; zdelo se je, da ga je obsedel maščevalni duh!

Stal je po konci ondi, obdan od množice, hrepeneče prav kakor on, ugasiti žejo svoje jeze nad sovražniki svoje vere; zdel se je, da raste ukazujoč zdaj temu, zdaj drugemu. Spodbujal jih je k delu, in sam je delal z

gorečo, pošastno vztrajnostjo potrebne priprave za grozno dejanje, na katero je mislil dan za dnevom in koje je preudarjal klepajoč na naklo in na videz se za nič zmeneč v svoji prodajalnici v Toledu . . .

Sari se je posrečilo dospeti v temi do cerkvene veže. Ko je pa pogledala skozi okno noter, morala se je premagati z orjaško silo, da je zadržala groze krik.

V rudečem plapolanju ognja, ki je metal na porušene cerkvene zidove dolge tenje one peklenke tolpe, zdelo se ji je, da zre nekoliko mož, ki so se trudili povzdigniti kvišku težek križ, dočim so spletali drugi krono iz trnjevih robidnih vej, ali brusili na kamnu ost velikanskih žebeljev.

Strašna misel je preletela njeno glavo. Spomnila se je onih, ki niso obdolževali samo enkrat žide skrivnih zločinov. Spomnila se je nehoté grozopolnega dogodka o križanem mladeniču, ki ga je dozdej imela za surovo, lažljivo obrekovanje, izmišljeno od zlobnih ljudij, da bi ščuvali proti židom.

Zdaj pač ni moglo biti več dvojbe! Tu pred njenimi očmi je stalo ono pošastno orodje za mučenje, in roparski rabeljni pričakovali so le še žrtev svojo.

Sara polna svete gorečnosti, ki je prikopala v vzvišeno jezo, in navdahnjena od one neomajivne vere v pravega Boga, o

kterem jej je pravil ljubimec njen, se ni mogla premagati ob strašnem pogledu; prodrla je grm, ki jo je skrival in se nenadoma prikazala na cerkvenem pragu.

Ko so jo opazili, da se bliža, vskliknili so židje s strmenjem in iznenadenjem.

Danijel priskočivši k svoji hčeri s pogledom groznim, vprašal jo je z grobnim glasom:

«Kaj iščeš tu, nesrečnica?»

«Pridem,» zaklicala je Sara z odločnim trdnim glasom, «da vržem na glavo vašo vse kletve vašega prokletega dejanja, in pridem vam praviti, da zaman čakate na žrtvo svojega zločina, razven, če vam jaz nisem dovolj, da bi si ugasili žejo svojo v moji krvi! Kajti kristjan, ktereга čakate, ne pride, ker sem jaz izvedela zlobno vašo namero!»

«Sara!» kriknil je žid, sikajoč togotno, «Sara, ne, ne, to ni res! Ti nas ne moreš izdati, da bi razodela skrivne obrede naše! A če je to res, da si tako učinila, pa nisi moja hči . . .!»

«Ne! . . . Nisem! Našla sem drugega očeta, ki je poln ljubezni do svojih otrok, očeta, ktereга ste pribili vi sramotno na križ, in ki je umrl na njem, da bi nas odkupil, odpiraje nam vrata nebeska v večnost . . . Ne! . . . Nisem vaša hči, ker sem kristjanka in se sramujem svojega rodu!»